

[Tange.]

for nylig. Jeg har selv haft med sagen at gøre, og jeg kalder det misbrug fra fagforeningens side, at den blokerer to nystartede mestre og tvinger dem til at betale en gæld, som en anden mand skylder. Det er misbrug, og det bliver misbrug.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Lovforslag nr. 192. Fremsat 4/2 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Otto Mørch (S):

Når lovgivningen har fået virkninger, som utvivlsomt ikke har været tilsigtet, finder vi i socialdemokratiet også en forpligtelse til at bøde herpå. Det er jo tilfældet med denne lovs 4 års karantæne-bestemmelse, som rammer de arbejdsløsheds-kasser, der gav afkald på statsanerkendelse i 1967, og som nu for at klare stigende arbejdsløshedsforpligtelser ønsker at generhverve statsanerkendelsen og dermed den økonomiske sikkerhed, der kan ligge heri.

Kommunalarbejdernes arbejdsløsheds-kasse står i dag i den situation, at man har mere end 1.000 ledige medlemmer. Man står i dag i den situation, at afmatningen på det kommunale arbejdsområde ikke er standset. Man står i dag i den situation, at man kan frygte, at den nye bistandslov, der økonomisk inddækkes gennem bloktilskud, også kan medføre en vis tilbageholdenhed i nogle kommuners ansættelsespolitik.

Med andre ord, den mere sikre status, forbundets medlemmer havde, da man gav afkald på statsanerkendelsen, er ikke mere

til stede. Medlemssammensætningen er en helt anden end i 1967, og den er ikke mere præget af den tryghed i ansættelsen som før, hvor halvdelen af medlemmerne var tjenestemænd. Det er klart, at derigennem får forbundet også større økonomiske forpligtelser, og det er jo ikke nogen hemmelighed, at det afspejler sig i en økonomisk status for de sidste 9 måneder af 1975, hvor der er konstateret et underskud på 8.827.000 kr. Det er sket trods stigning i medlemsbidrag, som ligger over det, der skulle betales i medlemsbidrag som statsanerkendt.

Skal arbejdsløsheds-kassen undergives gældende bestemmelser om 4 års karantæne, før statsrefusion opnås, må man se i øjnene, at kassen kan blive drænet for et stort antal medlemmer, som har mulighed for at søge over i andre A-kasser. Man må se i øjnene, at andre fagligt afgrænsede medlemsgrupper vil oprette nye A-kasser, måske helt op til 20 nye kasser. Det er klart, at det administrativt vil være både uheldigt og dyrt.

Når arbejdsministeren i sin fremsættelsestale kan fastslå, at ophævelsen af karantænebestemmelsen ikke vil få aktuel betydning for andre bestående A-kasser, og at de økonomiske konsekvenser af lovforslaget for staten endda vil være af yderst begrænset omfang, skulle der ikke være grund til betænkeligheder ved at tiltræde lovforslaget.

I den forbindelse synes jeg også, det er overordentlig vigtigt at være opmærksom på, som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det er urimeligt, at kommunalarbejdernes A-kasse, fordi den tidligere har været anerkendt, skal vente 4 år på at få statsrefusion, når andre ikke-anerkendte A-kasser uden videre kan søge statsanerkendelse med omgående økonomisk virkning fra anerkendelsestidspunktet. Netop dette forhold finder jeg er meget væsentligt for vor vurdering her i tinget.

Når dette er sagt, skal det også siges direkte til kommunalarbejderne, at selv om de har udvist særdeles stærk intern solidaritet ved at holde kontingentet lavt for deres medlemmer i tiden uden statsanerkendelse og også har ydet gode sociale dækninger i deres forbund, så må man nok sige, at hvad der vedrører den eksterne solidaritet, har de kørt lidt på frihjul siden 1967.

Det er sikkert fremgået af mit indlæg, at vi i regeringspartiet er indstillet på at bøde